بسم الله الرحمن الرحيم

FELSEFENİN TEMELİNDEKİ "TANRI İNANCI" ve MÜMİNLER

Kant'tan önce yaşayan Spinoza'nın *"Var olmuş ve olacak her şey Tanrı'nın bir tezahürüdür ve Tanrı onlardan ayrı bir varlık olarak düşünülemez. İnsanlarla iletişime geçemez, onların dualarına cevap vermez ve belli mantıksal ilkelerle düzenlenmiş olan ilkelerin dışına çıkılamaz."* cümlesi şu anlama gelmektedir: "KOŞULSUZ OLAN KOŞULLU OLANA GELEMEZ."

Aynı dönemlerde yaşamış olan Kant ise tam tersini söyleyecektir: "KOŞULLU OLAN KOŞULSUZA GİDEMEZ."

Birisi Tanrı'nın insana ulaşmasını diğeri ise insanın Tanrı'ya ulaşmasını imkânsız görüyor yani bunlara göre "insandan Allah'a" veya "Allah'tan insana" bir ilişki kurulabilmesi imkânsızdır.

Aslında her ikisinin de yaptığı aynı şeydir: KOŞULSUZ OLARAK TANIMLADIKLARI TANRI'YA KOŞUL KOŞMAK yani her ikisinin de Tanrı'sı onlar tarafından "yaratılmış Tanrı"dır. Bu beyler öyle büyük dâhiler öyle büyük zekâlardır ki Tanrı'yı bile kendileri yaratmaktadır.

Felsefecilerin tamamında "Tanrı" pasif, hareketsiz, kendinden daha aşağıdakiler tarafından tanımlanabilen, kendisini filozofların aklına arz eden, umursamaz, varlıkla ilişkisi muğlak, pasif bir Tanrı'dır. Hiçbir filozof insanla iletişime geçmiş bir Tanrı'ya inanmaz.

Kur'an'da felsefeciler hakkında sanıldığından çok çok daha fazla tanımlama vardır. *"Allah bir resul göndermemiştir, Allah hiçbir şey indirmemiştir."* diyenler felsefecilerin ta kendisidir. Kendisine hiçbir şey vahyedilmediği halde *"Bana da vahyolunuyor."* diyenler felsefecilerin ta kendisidir.

Müslüman ulema, Kur'an'da geçen *'müşrik'*, *'kafir'* gibi tanımlamaları İLKEL bir akılla tanımladıkları için ve bu tanımlamalar insanların kafalarında yer ettiği için insan türünün görüp görebileceği en zeki insanlar olan Kur'an'daki *'müşrik'* veya *'kafir'* tanımlamaları, İLKEL insana dönüşmektedir. Bu insanlar, ulemaya göre, "müşrik, taş ile Tanrı" arasındaki farkı bilemeyecek kadar aptal insanlardır. *'Kafir'* ise ağzından salyalar akıtan, kafasına huni geçiren, baştan ayağa kadar kötülüğe kesmiş, gözleri kanlı, sözleri anlamsız, dediğini de yaptığını da düşünmeyen veya bilmeyen, yeri gelirse annesi ile bile zina yapan, ahlaksız, etik kuralları olmayan, düzen düşmanı, doğayı tahrip eden biridir.

Mesela, onlara göre hepsinin koşulsuz olarak tanımladıkları "Tanrı"yı, kendi akıllarından başka bir yere dayanmadan tanımlayan filozoflar ne müşriktir ne de kafir.

Onlara göre insan zekasının ürünü olan "Tanrı" tanımlamaları şeytanın vahyi değil, üzerinde derin derin düşünülmesi gereken değerli düşüncelerdir.

İşte, ulemanın, *'müşrik'* ve *'kafir'* tanımlamalarını ilkel bir şekle sokmaları; Kur'an'ın, filozofları "HEVASINA TAPINAN" kişiler olarak tanımlamasından, felsefeyi de "HEVA" olarak tanımlamasından korumuştur.

Bu yüzden Kur'an'ın *"Allah varlığı hakk olarak yarattı."* sözü onlar için önemli değildir ama Kant'ın *"Varlıkların kendinde 'şey' olduklarını bilemeyiz."* sözü çooook önemlidir ve tabi ki ulemaya göre bu söz küfrün kapısını sonuna kadar açan bir söz değil, çok değerli felsefi fikirlerdir çünkü onlara (ulemaya) göre, Yüce Allah'ın varlığı tanımladığı "kendinde şeylik"ini görmezden gelmek "kafirlik" değildir.

Varlığa Yüce Allah'ın tanımladığı değerleri yüklememek "kafirlik" değildir.

Varlığa Yüce Allah'ın *"Böyle bak!"* dediği şekilde bakmamak "kafirlik" değildir.

Yine onlara göre Kur'an'ın yanına felsefeyi koymak "ŞİRK" değildir.

Onlara göre, Yüce Allah varlığı yaratan *'HALİK'* iken sabah-akşam *"Varlık nedir?"* sorusunu sormak ve varlığa bir köken aramak "sapıtmak" değildir.

Felsefe ile İslam'ı yan yana koymak, *'HÜBEL'* İLE ALLAH'ı yan yana koymaktan farksızdır.

Felsefenin, varlığı anlamada yardımcı olacağına inanmak Kur'an ile felsefeyi birbirine karıştırmaktan farksızdır. Eh, tabi ulemaya göre Kur'an'da geçen *'VELA TELBİSUL HAKKA BİL BATIL'* cümlesinin felsefe ile uzaktan yakından bir alâkası yoktur.

Oysa bu cümle;

"*'EL-HAK'* OLANI *'BÂTIL'*A GÖRE TANIMLAMAYIN."

"*'EL-HAK'* İLE *'BÂTIL'*I BİRBİRİNE BULAMAYIN."

"*'EL-HAK'* OLANI *'BÂTIL'* İLE SIVAMAYIN."

gibi anlamlara gelmektedir ve yine onlara göre bu cümledeki *'BÂTIL'* ile "FELSEFE" arasında en ufak bir bağ yoktur çünkü bu beylere göre felsefe *'BÂTIL'* olarak tanımlanamayacak kadar YÜCE bir şeydir.

Sadece Spinoza ve Kant'ta değil tüm felsefe tarihinde, aktif ve yarattıkları ile ilişki kuran bir TANRI yoktur ve bu asla kabul edilemez; zaten felsefenin kuruluş amacı budur.

Felsefeciler bir kere sadece bir kere bile TANRI'nın insanla iletişime geçtiğini kabul etseler "felsefe" denilen şey anlamını yitirir.

Felsefenin temelinde YARATTIKLARI İLE İLİŞKİ KURMAYAN BİR "TANRI İNANCI" VARDIR.

Bu yüzden filozoflar daha en başta kategorik olarak Yüce Allah'ın resul ve kitap göndermesini inkâr ederler ve felsefenin ilk adımı budur.

İşte felsefe tarihi elimizdedir; baştan sona tarayalım ve tüm sahte tanımlamalara rağmen Tanrı'yı kendisinden daha akıllı gören bir filozof bulalım. Filozofların tanrısı, filozoftan daha akıllı OL-MA-YAN bir Tanrı'dır.

Bu yüzden Kant'ın *Saf Aklın Eleştirisi* adlı kitabı (onlara göre) Kur'an'dan çok çok çok daha önemli bir kitaptır.

Onlara göre "köpek gibi havlayan, çarşı pazarda ulu orta çişini hatta kakasını yapan, daha da korkuncu ulu orta köpekler gibi cinsel ilişki kuran" DİOGENES (Diyojen) (sonsuz kere hâşâ) resullerden daha önemli biridir.

Bu yüzden (onlara göre) Aristo'nun *"İki Değerli Mantık"* veya Modern Mantık'taki *"Çok Değerli Mantık"* veya *"Hepten Gidimsel Çıkarım"* günlerce, aylarca, yıllarca hatta yüzyıllarca kafa yorulacak mantıktır fakat Kur'an ise *"Sistemli bir mantık kuramayacak kadar sistemsizdir."*

Onlara göre *'Şirk'* ve *'Müşrik'*, "'Tanrı' ile 'taş' arasındaki farkı bilmemek" olduğu için Aristo'nun kurmaya çalıştığı mantığın *'ŞİRK'*in mantığı olduğunu asla kabul etmezler.

Son söz:
Eğer bir mümin, inancını "Allah'a ve ahiret gününe iman" temeli üzerine kuruyorsa o mümin için *"Varlık hakkında Allah'tan başka tanımlama getirecek kimse yok."* demektir, *"Resullerden başka önderler, Kur'an'dan başka kitaplar YOK."* demektir.

Eğer ki bir mümin, Kur'an'dan yola çıkmayan herhangi bir şeye dayanarak varlık tanımı yapıyorsa o, *'şirk'* işliyor demektir.

Aslında mesele çok ama çok basittir: Yüce Allah "Kur'an"ını *'SIRATE'L MUSTAQİM'* olarak tanımlamıştır ve bu tamlamanın anlamı "KENDİ KENDİNE YETEN YOL"dur.

Bununla yetinecek miyiz yoksa yetinmeyecek miyiz? İşte, bütün mesele bu!

Kusursuzluk sadece Âlemlerin Rabbi Allah'ın olabileceği bir şeydir.

الحمد لله رب العلمين

Ramazan Demir
25.07.2024